

Vážení čtenáři, přátelé od vody!

Rybaření očima Jiřího Srny

Čas od času se ke mně přímo či zprostředkováně donese poznámka některého z externích autorů, že v Rybářství až zbytečně úzkostlivě dbáme na stylistiku, pravopis a větnou stavbu. Je to pravda. Dbáme. Důležitá je pro nás nejenom formální stránka výsledku naší práce (to, jak časopis vypadá), ale hlavně obsahová, tedy skutečnost, jak čtenářům nejrůznější informace předkládáme. A jsme na to docela pyšní, protože úroveň češtiny je v současné době v mnohých médiích hrozná a zvláště na některých webech přímo katastrofální. Hrubka stíhá hrubku, interpunkce ztratila jakýkoliv význam a zmizela neznámo kam, stylistika bývá příšerná.

Vrátim se k našim stránkám. Pevně doufám, že od ryze odborných materiálů, které nám píší kupříkladu renomovaní ichtyologové z fakult a jiných institucí, snad nikdo neočekává styl Jaroslava Haška z Dobrého vojáka Švejka. Ve zmíněných poznámkách některých autorů jde spíš o texty reportáží i dalších „volnějších“ žánrů. Jsem ale přesvědčený, že i v tomto ohledu jsme svobodomyslní a jde mi s dobou, ovšem určité a leckdy neprekročitelné hranice při redigování textů mám. Stojím si za tím, že autorům totiž časté používání žargonu, tedy nespisovné, obvykle slangové mluvy, kvalitu a čtenost příspěvků nezvýší, natož někdy i značná míra argotu, což je používání zcela nespisovné a nesrozumitelné hantýrky, leckdy i přisprostlé či vyloženě sprosté. A protože konkrétní příklad bývá nejvýmluvnější, uvedu modelovou pasáž: *U vody byla džehena jako kráva. Potil sem se jak vrata od chlíva. V tomhle saharském vedru kapři brát nebudou. Napiju se z kuželky. Ani sem si nestacíl pořádně odkrknout a byl tam! Konečně! Brzda ječela jako moje stará, ale tenhle zvuk byl příjemnej. S kaprem sem se rval snad třicet minut, než sem ho dovlíkl ke břehu. Zapřáhnutej byl ale fest. No nazdar! To je kapr jako prase! Ne! To není prase, to je tele! Měl šestnáct kilo! To je den! Volám kámošovi, kterej chytá jinde. „Máš něco, ty vole?“ Nemá. Tak dneska sem king já. Dávám si dlabanec, otvíram další pivniště a jsem šťastnej.*

Libí? Nelibí? V tomto únoru se mějte lépe, než obvykle v únoru a těšte se na jaro!

Vladimír Urban